

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Igyekeztünk megfelelni!!!

VILÁGIAK HIVATÁSA:

„Sajátos hivatásuk alapján a laikusok dolga az, hogy az ideig való dolgok intézése, és Is-

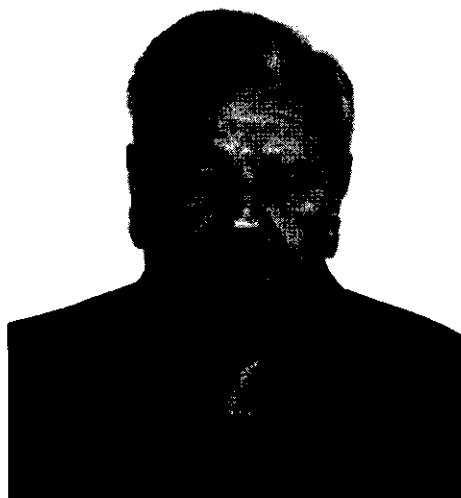
Húsz évet töltöttünk egyházközségünk szolgálatában mint képviselő testületi tagok. Sok minden történt ez idő alatt, úgy

szervezetten kell működni, hogy az egyre szervezettebb környezet ne találjon kifogást.

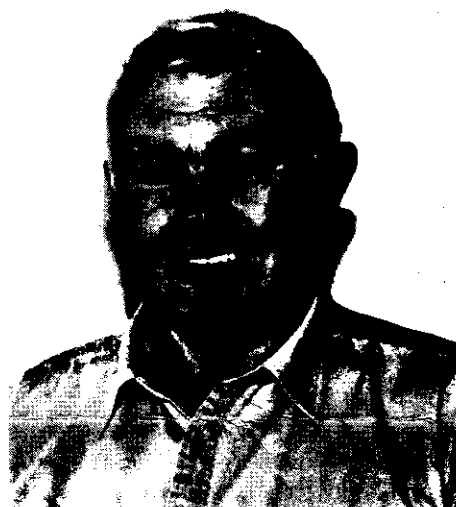
A szellemi és materiális javakat igyekeztünk jó gazda módjára kezelni, kihasználtunk minden lehetőséget, amit a társadalmi és politikai környezet felkínált. Felvállaltuk az esetenkénti személyes ütközéseket az előre haladás érdekében. Teret kapott a „több szem többet lát” magyar közmondás gyakorlata, mely a helyes döntések feltétele. Ezt ugyan az Egyházmegyei Hatóság sokat bírálta, de meggyőződésünk, hogy továbbra is ezen az úton kell haladni.

Mit kívánhatunk az új testületnek?

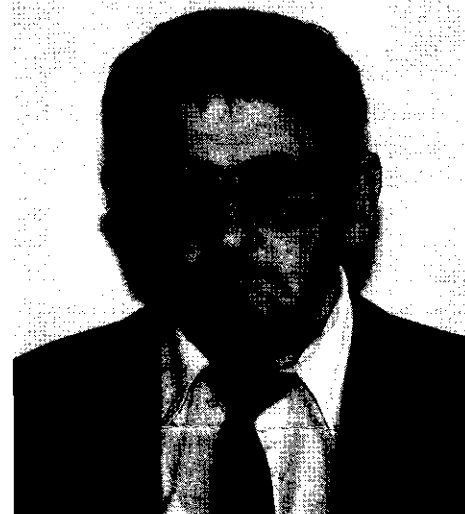
Őszinte, nyílt együttműködést a mindenkori papsággal, intézményekkel, hogy

HALMAI JÁNOS

POSTA PÉTER

VARGA TIBOR

ten szerint való rendelése által keressék Isten országát. Különös módon órájuk vár, hogy az evilági dolgokat, melyben benne élnek, úgy rendezzék, hogy e dolgok mindig Krisztus szerint menjenek végbe, fejlődjenek, váljanak a Teremtő és Megváltó dicsőségére.”

(katekizmus 191. o.)

a társadalomban, mint egyházközségünk életében. Felsorolni talán szükségtelen, mert ez az építőmunka mindenki szeme láttára történt. Mi csak egy egységnyi vektor voltunk, szándékaink – hibáink ellenére – talán nem kifogásolhatóak. Mindig azt hangoztattuk, hogy közösségünknek

a jövő alapja, a hitélet és az oktatás fejlődjön. Ezek az egyházépítés alappillérei. Növekedjen anyagi értelemben is közösségünk ereje, hogy a mindenkori feladatok elvégezhetőek legyenek.

A szeretet, a meggyőzés, a megértés lehet eszköze a továbblépésnek.

HELYES ÍRÁS, HELYES ÉLET

„Aki a Bibliát nem ismeri, Krisztust nem ismeri.” (Szent Jeromos)

Az előző számban a Bibliáról írt gondolatait folytatja Kirsch János:

Vigyázat! A Szentírás nem úgy működik, mint valamiféle jámbor rulettasztal – figyelmeztet egyik írásában Benyik György szegedi teológiai tanár. Beszámol egyik ismerősének bibliaolvasási módszeréről. Esténként fáradtan felüti a könyvet, és ahol kinyílik, ott kezdi olvasni: annál a szónál, amelyre először rátéved a tekintete. „Így olvasta ki azt is, hogy el kell válnia a feleségtől. A módszert érdekesnek tartottam, de tudományosan nem igazán megalapozottnak. Az már közelebb áll a

követhető módszerekhez, amikor közösségben kezdik el olvasni a Bibliát. Mindenki elmondja, hogy az adott szöveg milyen üzenetet hordoz számára. Persze akadnak, akik nagyon furcsa következtetésekre jutnak.” Bátran hozzátehetjük: egy jól működő, érett közösségben ezeket szeretettel, de határozottan helyre kell tenni. Fontos, hogy az ilyen közösségben legyenek alkalmas emberek, akik a hitüket kellőképpen ismerik és gyakorolják, így az esetleges zsákutcákat el tudják kerülni. „Azt mindenképpen helytelen feltételezni, hogy az Isten afféle rulettjátékos lenne, aki ta-

lálomra teszi elénk a tanítás szerencsekekrét... Az Isten türelmesebb volt, és ma is türelmesebb, mint mi vagyunk. Hoszszan és bonyolult eseményeken keresztül tanította az embereket Ábrahámától kezdve egészen Jézusig. Ennek a tanításnak a nyomait az emberi szerzők lejegyezték, és írott formában továbbadták nekünk. A Biblia a közösség könyve volt mindig, közösségben olvasták és magyarázták.”

A Szentírás tehát nem valamifajta „égből pottyant könyv”, nem az emberi történelemtől független isteni diktátum, hanem mindig és mindenütt: egy élő közösség élő könyve. Ha ezt megértettük, a legnehezebb, legtalányosabb elméleti, tudományos kérdések is hamarabb megoldódnak.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról

A modern ember például azon is képes elrágódni: miért nem várt még pár ezer esztendő Isten a kinyilatkoztatással? Az örökkévalóság szemszögéből ez már nem oszt, nem szoroz. És mennyivel tökéletesebb lenne, ha film, DVD, remek technikai apparátus rögzítené Jézus Krisztus minden mondatát, mozdulatát. Bármikor vissza lehetne pörgetni. Minden apró mozzanatot alaposan kutathatnánk, anali-

zálhatnánk, értelmezhetnénk, magyarázhatnánk, pontosíthatnánk. Nem lennének ennyire kiszolgáltatottak. Hiszen így minden olyan esendő, esetleges: mit őrzött meg a szemtanúk emlékezete, mi rögződött, mit vetettek papírra, mi tűnt el, mi maradt meg. Csupa bizonytalan szó, emlék, benyomás. Sehol egy korabeli kézirat, egy jegyzőkönyv, egy pontos dátum, egy pecséttel, aláírással hitelesített vallomás.

De vajon a szerelem kibontakozása dokumentálható-e? Analizálható-e? Értelmezésre, kutatásra, magyarázatra szorul-e? Régen rossz, ha laboratóriumi módszerekkel iparkodnánk megfejteni az érzelm titkát. A szerelmet csakis az élet (és a halál) képes hitelesíteni. Isten szeretetét, Istennek hozzánk írott „szerelmes levelét” is az élet (és a halál) hitelesíti. Először az övé. Aztán a miénk.

KIRSCH JÁNOS diakónus

Két üzenet

Az első üzenet azoknak szól, akik még soha nem voltak Országos Katolikus Karizmatikus Találkozón:

Kedves Testvér, biztos hallottad már, hogy a Lélek ott fúj, ahol akar! 2008. március 29-én éppen Pécssett, a Sportcsarnokban! Katolikus emberek találkozója a szentmisére épül, és bár ez délután kezdődött, különös kegyelmi hangulatát a több mint 3000 főnyi emberre előre vetítette, képzeld magad a legnagyobb zarándokhelyek egyikére!

De kezdjük a napot reggel: a mi Szegőné Nyakas Eszterként irányításával, az élő virágokkal gyönyörűen feldíszített színpadon már próbál Flack Ferenc zenekara. A decsi Boldog El Pelé, a bonyhádi Szent József, a szekszárdi Szikra és Első Szeretet közösségek együtt érkeznek, a Szikra közösség több tagja szolgálatot ad ma.

Kezdődik a közös dicsőítés! Az énekek egészen biztosan a mennyekig jutnak, mert békesség és szeretet tölti be a Sportcsarnokot. Milyen jó itt lenni!

Mindig szívesen hallgatjuk Varga László kaposvári plébános atyát, aki a mai találkozó mottójának szellemében – „Nyújtsd ki kezéd!” – sajátos szelídséggel tartott ismét tükröt elének délelőtti tanításában: ha már nem hagyatkozunk az Úrra, legalább nyissunk ajtót, vagy nem halljuk, hogy kopog? „Uram, érintsd meg vakságunkat!” Mi vagyunk az „őskép”, ehhez kell mindennek és mindenkinek idomulni, „talicskaisteneket” gyártunk és cipeljük. Az Irgalmas Isten azonban felöltözteti meztelenségünket a szentgyónásban, és új szívet ad a megtöretésben. A határidőnaplónkban Jézus miért nem szerepel? Mink van, amit nem úgy kaptunk a Teremtőtől?

A csendes szentségimádás alatt tovább gondolhattuk ezeket, és választ is kérhet-

tünk az Úrtól. Meghallhattuk, hogy Jézus kopogtat. Szépségesen szép része a találkozóznak a csarnokban körbe vitt Oltáriszentséggel adott áldás. Közben pedig folyik a gyóntatás és a közbenjáró imaszolgálat. A szervezés ebben az évben kiválóan sikerült, minden zavartalan volt, a gyermek-vigyázástól az alkalmi faliújság-szerkesztésig.

Ebédszünet is van, hogy találkozhassunk egymással. Ha látsz önfeledten egymásra boruló embereket, nem biztos, hogy rokonok, lehet, hogy csak együtt végeztek egy Szentlélek Szemináriumon.

Dicséret illeti az Élővíz közösséget a megható és ügyesen koreografált darabért, mellyel a program folytatódott. A mi szívünkben vajon él a Miatyánk?

Kíváncsian vártuk Lončár testvérünket is, aki a prófétáláshoz hasonló, az „ismeret szava” nem mindennapi karizmáját bírja és megkapó szerénységgel és megnyerő természetességgel használta is. A gyógyulások a szemünk láttára történtek, a meggyógyultak tanúságot tehettek a színpadon. Két szekszárdi testvérünk – saját maguk legnagyobb csodálkozására is – meggyógyultak és tanúságot is tettek.

Josip Lončár – aki maga is többgyermekes családapa – tanításából megtanulhattuk, hogy úgy imádkozunk másokért, mint a saját gyermekünkért. Felhívta figyelmünket arra, hogy Jézus nemcsak istenségét, de emberségét is meg akarta mutatni a gyógyításokkal. Jót kell tennünk másokkal. Örölnünk kell, ha a másik emberrel jó történik, s a Mennyei Atya akaratát kell elfogadni, ha a szenvedés tűrése a feladatunk, azt is Vele tehetjük. Képzeld el, amikor háromezer ember csukott szemmel fohászodik az Úrhoz, ugye sajnálod, hogy nem voltál ott!

S következett a csúcspont: az ünnepélyes szentmise. Ennek kapcsán kell újra és újra hálás szívvel gondolni a katolikus papokra, akik egyáltalán alkalmassá tették a Sportcsarnokot az Oltáriszentség befogadására, akik már az előző napokban is sokat fáradoztak itt, akik temérdek elfoglaltságuk ellenére eljöttek és szolgáltak, reggeltől kezdve gyóntattak és lelki beszélgetéseket folytattak. Zselepszky Fábán karmelita atya és 30 pap koncelebrálásában zajlott a szentmise, Fábán atya érces hangja betöltötte a hatalmas csarnokot, homíliájában az Istentől eredő irgalmaságra figyelmeztetett minden magyart.

A meghatóbbnál meghatóbb tanúságtételek folytatása után végül ismét a „szent zene” vette át a vezetést, következtek a dicsőítő énekek a színpadon és dicsőítő táncok a nézőtér fiataljai által a színpad előtt. Mindezt nemcsak látni, hanem átélni is kell! Jövöre Vele az Országos Találkozón Budapesten!

A második üzenet pedig azoknak szól, akik ott voltak:

Kedves Testvér, ugye lángolt a szívünk! Ugye semmihez sem hasonlítható a szentmise az országos találkozózn, ugye átjárt az Oltáriszentség közelségének végtelen öröme, ugye sikerült meggyónnod, ugye még mindig tudnád hallgatni Laci atya „húzó” tanítását, ugye lenyűgöző, hogy Isten az ismeret szava karizma „előrebocsátásával” gyógyít, ugye nagyon jó a közös dicsőítés, ugye jó volt régi barátokkal találkozni, ugye sikerült könyveket és CD-eket vened, ugye milyen remek volt a zenekar és az erre az alkalomra írt dalok, ugye milyen jó volt a szent csend, ugye érdemes volt várni a közbenjáró imára, ugye ügyesek voltak a szervezők, ugye minden zavartalanul folyt, ugye önfeledtek lehettünk az Úrban, ugye legközelebb is ott leszünk!

DR. BLASKOVICH MARIETTA Első Szeretet Katolikus Karizmatikus Közösség, Szekszárd

Az egész azzal kezdődött, hogy összeházasodtunk. Valamikor még a múlt évszázadban, kb. kilenc éve. Természetesen ott voltunk a plébániai jegyesoktatáson, amely tavasszal véget ért. Sajnos – gondoltuk akkor, mert nagyon jól éreztük ott magunkat. Jó volt tapasztalt házaspároktól hallgatni, mi mindenre kell odafigyelnünk, hogy a házasságunk boldogabb lehessen. És persze jó hangulat uralt minden estét. Szeretünk volna valami olyan közösséghez tartozni, amelyben hozzánk hasonlóan fiatal házások találjanak egymásra. Nem találtunk ilyet. De „szerencsére” nem voltunk egyedüli keresők, és a templomban egymásra találtunk. Már csak össze kellett fognunk, és elhatároznunk: akkor talán alakítsunk egy közösséget. És lőn...

Azóta eltelt jó pár év, és mi még mindig minden hónapban találkozunk, sőt nyaranta együtt töltünk egy hosszú hétvégét. Hovatovább olyanok lettünk, mint egy nagy család. Laci atya 2004-ben kérdezett meg minket, hogy nem lenne kedvünk ahhoz, hogy a hozzánk hasonlóan jegyesoktatáson részt vett párokat a nyári szünet után visszahívjuk, és segítsünk ne-

kik, hogy a miénkhez hasonló közösségük lehessen. A Jóisten mellénk állt, és az első évben el is húzta az orrunk előtt a mézes-madzagot: nyolc pár jött vissza ősszel a hívásunkra. Az ország többi részén sokan kérdezték a titkunkat, mert nyolc házaspár

egy évben – mint megtudtuk – igen nagy szám. Mi sem értettük, de az azt követő évek megnyugtattak minket, hogy nem vagyunk szentek, és nem miattunk jöttek ennyien. A következő évben ugyanis „csak” két pár maradt, aztán egy sem. Tavaly viszont újra öt. Nehéz volt néha ez az elmúlt pár év, hiszen közülünk mindenki kéthárom kisgyermeket nevel, és mellettük nem könnyű az estéket szabaddá tenni. De megéri, mert számunkra is feltöltődést jelent egyegy testvéri, baráti kapcsolatra találás.

Havonta egyszer találkozunk, az esti órákban. Ilyenkor valamelyikünk készül egy kis témával, amely a házasságot érinti.

Ifjú házások közösségben

A téma felvezetése után mindig jókat beszélgetünk. A fiatalabbak érdeklődve hallgatják a mi tapasztalatainkat, mi pedig arra vagyunk kíváncsiak, hogy nekik milyen elképzeléseik, ötleteik vannak. Mindig tanulunk újat. Egyikük egyszer azt mondta: Ő kötelezővé tenné minden fiatal házsnak ezt a közösségbe járást öt hónapig, aztán ha akar, elmehet. De nem hinné, hogy akkor már el akar menni. Egy másikuk pedig arra a kérdésünkre, hogy mi kell szerinte a boldog házassághoz, azt válaszolta, hogy el kell járni „ifjúházas hétfőre” (velük havonta egy hétfő estén találkoztunk, ezért nevezte így). Az ilyen vélemények sokat erősítenek minket, erőt adnak ahhoz, hogy minden évben új közösséggel kezdjünk. Így szeretnénk ezt idén is. Aki tehát az idén köt egyházi házasságot, szeretettel hívjuk és várjuk. Figyeljétek a hirdetéseket! Aki jegyesoktatáson volt, azt levélben is meg fogjuk keresni. Ne feledjétek: Az első öt alkalom „kötelező”!

PETRITS SZILVESZTER

Streetlight Egy koncert maradjára

Nagy eseménynek voltunk tanúi március 13-án Kecskeméten. Egy nagyon szép és jó koncerten voltunk jelen. Ez a koncert eltért a már megszokott GenRosso koncertektől. Egy szép musicelt láttunk tőlük, streetlight címmel. A témája a mai életből merített. Amerikában (sajnos Magyarországon is) elszaporodtak a drog, alkoholizmus által elkövetett bűncselekmények. Láthattuk, hogyan lázadnak az utcán élő fiatalok az őket ért sérelmek miatt. De itt voltak jók, akik a barátjukat nem hagyták elveszni, viselkedésükkel, a szép énekek-

kel (hiszen közösen készültek egy koncertre) sikerült megmenteni barátjukat. Még most is a fülemben cseng egyik betétdaluk: a szemed azért van, hogy láss, a füled, hogy hallj, a szád, hogy beszélj, a szíved, hogy érezz.

Mikor véget ért a műsor, lehetőségünk volt, hogy beszélgessünk fokolár barát-

tainkkal, és egy pár fiattal, akik velünk voltak (katolikus iskola tanulói, középiskolások), hogy hogyan tetszett nekik. Meg voltak illetődve, és megdöbbenette őket a látvány. Szerintem senki sem bánta meg, hogy eljött. Ekkor kaptam a hírt, hogy Chiara Lubich, a fokoláre lelkeség alapítója, hosszú betegségében élete végéhez közeledik. Aztán másnap jött a hír sms-ben, hogy Chiara derűsen távozott. A lelkeség központjának kápolnájában helyezték örök nyugalomra, mi pedig büszkék vagyunk, hogy ilyen tanítónk volt. Ő arra tette fel az életét, és azon munkálkodott, hogy: „Legyenek mindnyájan egyek, és úgy éljünk itt a földön, hogy már itt szentekké váljunk.”

ÁRKINÉ J.

Twelloba készlünk

Még frissen él bennünk a tavaly nyári emlék, amikor itt voltak holland vendégeink. A református és katolikus egyházi közösségi kapcsolat több mint tizenöt esztendeje tart már. Legutóbb a Béla téren is úgy váltunk el egymástól, hogy 2008-ban várnak minket, szekszárdiakat. Arra különösen felhívták a figyelmünket, hogy minél többen menjünk.

Elkezdjük az idejűt szervezését. Július 7-én indulunk. A oda- és visszaúton

is megalszunk. Következő hétvégén érkezünk haza. Az érdeklődők elérhetik Schubert Pétert és Jutkát (419-495) ahol részletesebb információt kaphatnak.

Helyreigazítás

Legutóbbi számunkban tévesen jelent meg a „Remete Kápolnáért” Közhasznú Alapítvány 2007. évi pénzügyi beszámolója. A „Kiadás – építéset” fejezet számszaki tartalma helyesen:

Belső oltár restaurálás:	820 000,-
Asztalos munkák:	337 200,-
Lépcső és ajtókeret restaurálása:	357 651,-
Lépcső és támfal felújítás+ tereprendezés:	4 854 508,-
Lépcső támfal festés és téglák konzerválása:	190 690,-
Építészeti kiadás összesen:	6 560 049,-

A hibáért elnézést kérünk

A Szerk.

A belvárosi plébánia hírei

2008. március 3 – április 20.

Megkereszteltek

Rátkai Zalán Zsombor
Gyimesi Nóra
Csíki Cecília
Sebestyén Hanna Nóra
Szabados Kíra
Megyesi Réka
Juhász Ákos
Nagy Erik
Máté Lilla
Sáfrán Zalán
Mandák Valéria
Takács Zita
Szóke Szilvia
Krizsán Barbara
Petrits Janka Anna
Horváth Máté Mihály
Sági István Erik

Meghaltak

Frei József
Csukai István
Cziky Pálné
Kispál Józsefné
Mekl János
Szigetvári Ernőné
Szűts Lászlóné
Kiefer János
Radnai László

Az újvárosi plébánia hírei

Megújított J6 Pástor vasárnapja

Megkereszteltek:

Szabó Zsóka
Kovács János Martin
Molnár Benedek
Fülöp Ágnes Boróka
Nagy Roland
Nagy Renáta
Nagy Róbert
Nagy Ramóna
Hajdú Kecskés Adrián
Berecz Kinga

Meghaltak:

Simon Ferencné
Erdélyi Andrásné
Propsz Györgyné
Beréti Zsuzsanna
Dr. Kovács Győzőné

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója. Kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános. Szerkesztő: Visontai László. Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit. Készítette: Schubert Grafikai Stúdió - Szekszárd. Nyomtatás: Páskum Nyomda - Szekszárd.

PROGRAMJAINK

MÁJUS

Minden hétköznap: 17.30 májusi litánia (hétfőtől-péntekig és kedden reggel)

Május 4. vasárnap: Urunk Mennybemenetele: Belvárosi templom búcsúja

Május 5. 18.30: Községi házban: Az új Képviselőtestület megalakuló gyűlése

Május 9. péntek: Pünkösdi fesztivál keretében 17.00 Ökumenikus Istentisztelet - 17.30 Hangverseny

Május 10. Pünkösdvasárnap: vasárnapi miserend

Május 11. Pünkösdhétfő: miserend:

Belvárosi templom ¼ 9 és 11 • Újvárosban 17.00

10.45 A kamarazenekar hangversenye

Május 17. szombat: 9.00: Próba és elsőáldozók gyóntatása

Május 18. Szentháromság vasárnapja ¼ 9: Elsőáldozási szentmise

Május 24. Egyházközségi nap a Remetén de. 9 órától főzési lehetőséggel. Jelentkezés a sekrestyében vagy a plébánián.

Május 25. Úrnappja ¼ 9: szentmise után körmenet

Május 31. szombat 17.00. Bérmlás és a Képviselőtestület esküje

JÚNIUS.

Június 14. szombat Csigi Péter papszentelése Pécssett de. 10 órákor a Bazilikában.

Június 15 vasárnap 16.30 Csigi Péter Újmiséje (az esti szentmise elmarad)

Június 26. csütörtök Szentmise a kórházkápolnában (Bíró László püspök)

Június 27. péntek 18.00 Szent László napok nyitó szentmiséje (Bíró László püspök)

Figyelem: Május 1-től szept 1-ig a **szombat és vasárnap esti misék** 18.30-kor kezdődnek! A **szombat reggeli szentmisék** a Remete kápolnában lesznek ¼ 8-kor. Az újvárosi templom festése miatt a **szentmisék a Szent István házban** lesznek, május 26-a után július végéig.

A Magyar Házashévége Szekszárdon tartotta felelőseinek háromnapos konferenciáját. A több mint 150 résztvevő zavartalan munkáját a Szekszárdi Régió házashévégeinek háttérmenteként tette lehetővé.

A SZEKSZÁRDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZ-KÖZSÉG KÉPVISELŐTESTÜLET TAGJAI

Megújított tagságú képviselők:

Árki Tiborné	Guld István
B. Tóthné dr. Paszterek Erzsébet	Hepp Ádám
Bács Gábor	Juhász János
Bősze Lajos	Kiss Jánosné
Buzás János	Komjáthy Attila
Cziráki Györgyné	Kuthy Szilvia
Csekéné Korossy Ágnes	Nagy Tamás
Dávid Gyula	Schubert Péter
Eckert József	Simon Béla
Endrődi István	Szilvácskú István
Fehér János	Vesztergombi József
Fitt Ádám	Visontai László
Föglein József	

Újonnan megválasztott képviselők:

dr. Füzi István	Kovács Jánosné
dr. Blaskovich Marietta	László Péter
dr. Vastag Oszkár	Pósta Zoltán
Heilmann Józsefné	Tóthné Lázár Noémi
dr. Horváth Iríz	Vereczkeiné Rajkai Pirooska

Póttagok:

Bakonyi György	Renczes Miklós
Harkai Imréné	Szegedi Emerencia
Nagy József	Török László
Novák Erzsébet	

Hivatalból képviselőtestületi tagok:

Bacsmai László plébános	Vicze László ügyintéző
Ravasz Csaba atya	Bertáné Hargitai Margaréta
Kirsch János diakónus	Katolikus Iskola igazgató
Koller Tamás kántor	

A finom ebéd után, melyhez az Eckert család (és mások) borát ittuk a csodálatosan felszerelt, és gondosan díszített katolikus iskolát is megnéztük. Számomra emlékezetes maradt még a cell-dömölki kialudt tűzhányó kráterében elénekelt Boldogasszony Anyánk, és a Trianoni Emlékmű keresztje alatt elhangzó Székely Himnusz. Hazafelé is vidám hangulatú társalgás folyt a buszon. Mindannyian halát adhatunk a Jóistennek ezért a mély lelki feltöltődésért.

KOLLERNÉ SCHMIDT KINGA

Celldömölki zarándoklat

Szombat hajnali hat órákor, mikor más rendes ember még szépeket álmodik, álmos arcok kezdtek gyülekezni a Béla téri templom körül, hogy eljussanak Celldömölkre köszönteni a Szűzanyát. Kint felhős az idő, sőt útközben még az eső is eleredt, de a lelkünkben olyannyira hétágra sütött a nap, hogy sugárzott belőlünk, s mire úti célunkhoz érkeztünk, a jó idő nyomunkba szegődött.

Először a templomba vezetett az utunk, ahol a szentmisét hazánkért és egyházközségünkért

ajánlottuk fel. A helyi plébános atya megismertette velünk a templom történetét, Koptik Odó bencés szerzetes munkásságát és imádságos lelkületét, amelynek köszönhetően egy balesetben megbénult férfi gyógyulást nyert. A kegyesbororról XIV. Benedek pápa mondta ki, hogy valóban csodatevő hatalma van. A templom múzeumában többek között megtekinthetjük azt a követ, mely ásás közben ráesett arra az emberre, aki a szent életű szerzetes imája által meggyógyult, és egy dokumentumot arról, hogy a Kádár rendszert szolgáló „helyi ve-

zetőknek” búcsú alkalmával mi volt a teendő-jük, ti. jó szándékú hívőknek álcázva magukat megingatni mások hitét.

